

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 18P/65/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212202179
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Žáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7212202179.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Žákovou Máriou v právnej veci navrhovateľky: C. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom T., E. Č.. XX, zast. advokátkou JUDr. Jaroslavou Plažákovou, Advokátska kancelária, Košice, Hlavná č. 40 proti odporcovi: I. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T., I. Č.. X, t.č. bytom I. Č.. XXXX, T., Č. O. v konaní o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Z v y š u j e výživné zo strany odporcu pre navrhovateľku, ktoré výživné bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Košice II zo 18.5.2004, č.k. 20C 611/2000-43 zo sumy 33,19 EUR na sumu 70 EUR mesačne od 25.1.2012 do 31.8.2013 a na sumu 80 EUR mesačne od 1.9.2013 do budúca, ktoré výživné je odporca povinný prispievať do rúk navrhovateľky vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Dlžné výživné, ktoré vzniklo za obdobie od 25.1.2012 do 31.10.2013 v sume 801,32 EUR je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania v sume 136,79 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do rúk právnej zástupkyne navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Matka navrhovateľky, X. O. podala súdu dňa 25.1.2012 návrh na zvýšenie výživného na mal. dieťa z dôvodu, že v tom čase bola C. Y., nar. XX.X.XXXX maloletá, avšak v priebehu konania dňa XX.X.XXXX dovŕšila plnoletosť, a preto sa stala účastníčkou konania. Ďalej v tomto konaní vystupovala ako navrhovateľka. Matka návrh na zvýšenie výživného odôvodnila tým, že posledná úprava výživného bola rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 18.5.2004 č.k. 20C 611/2000-43, ktorým bolo rozvedené jej manželstvo s otcom maloletej Michaely, maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk mesačne. Od toho času výživné zvyšované nebolo, pričom ale maloletá v čase podania návrhu navštevovala 2. ročník Súkromnej strednej odbornej školy na G. A.. Č.. XX E. T. a jej odôvodnené potreby sa podstatne zvýšili. Matka poukázala na výdavky, ktoré súvisia so životom a štúdiom dcéry a okrem toho poukázala na skutočnosť, že otec je pri platení výživného značne nedisciplinovaný a na dcéru ničím iným neprispieva. Matka preto žiadala zvýšiť výživné zo sumy 1.000,- Sk na 150 EUR mesačne od 1.9.2009 do budúca. Navrhovateľka, plnoletá C. Y. sa k návrhu svojej matky pripojila a taktiež žiadala zvýšiť výživné na sumu 150 EUR mesačne.

Otec v písomnom vyjadrení k návrhu dňa 10.4.2012 uviedol, že nie je schopný platiť vyššie výživné ako 50 EUR mesačne, lebo platí ešte na syna K. 50 EUR mesačne a stará sa ďalšie dve deti, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti.

Z ďalšieho písomného vyjadrenia otca, podaného súdu dňa 31.5.2012 vyplýva, že má vyživovaciu povinnosť k ďalším dvom deťom, a to k dcére E. Y., L. XX.X.XXXX s ktorou žije v spoločnej domácnosti a synovi K. Y., nar. XX.XX.XXXX, voči ktorému je určené výživné 35 EUR mesačne. Jeho priemerná čistá mesačná mzda predstavuje 15.902 Kč (636,08 EUR) a z tohto príjmu platí Krajskému súdu v Ústí nad Labem 4.000 Kč na insolvenčné oddíženie. Žije v spoločnej domácnosti so svojou družkou, ktorej jediným zdrojom príjmu je vdovský dôchodok v sume 5.438 Kč (217,52 EUR) mesačne. Zo svojho príjmu hradí nájomné za byt a energie sumou 8.500 Kč, materskú škôlku, ktorú navštevuje dcéra 1.000 Kč, mobilný telefón 250 Kč mesačne a z peňazí, ktoré mu zostanú vo výške 2.250 Kč prispieva do spoločnej domácnosti s družkou na jedlo, oblečenie a podobne. Preto žiadal, aby súd upustil od schválenia požadovaného enormne navýšeného výživného. Otec predložil súdu doklady preukazujúce jeho príjmy, príjmy jeho družky E. D., Uznesenie Krajského súdu v Ústí nad Labem vydané v konaní sp. zn. KSUL 43 INS 22/2012-B-4.

Kolízny opatrovník, ktorý zastupoval v tomto konaní maloletú do dátumu dosiahnutia jej plnoletosti, v správe, ktorú podal 14.5.2012 uviedol, že výdavky spojené s mal. C., ktorá navštevovala v tom čase 2. ročník Súkromnej strednej odbornej školy sa podstatne zvýšili, matka dcére uhrádza školné, stravu, cestovné, oblečenie, mobilný telefón, hygienické potreby, spoločenské podujatia a podobne. Matka sa druhýkrát vydala a s manželom I. O. vychováva aj mal. syna B. O., nar. 14.10.2005. Rodina obýva 3-izbový družstevný byt. Matka je zamestnaná ako asistent predaja s priemerným čistým mesačným príjmom 320 EUR, jej manžel zarába 600 EUR mesačne. Otec maloletej sa zdržiava v Českej republike, kde pracuje v spoločnosti X. Q., D..O..M.. G. X. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť tak, ako by mal, a od r. 1999 bol 3x odsúdený z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti. Na základe uvedeného kolízny opatrovník navrhol upraviť vyživovaciu povinnosť zo strany otca podľa jeho možností a schopností, ako aj na základe odôvodnených potrieb mal. C..

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom matky, výsluchom plnoletej C. Y., otca, listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania, ako aj vyžiadanými súdom a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Súd zistil, že navrhovateľka C. Y. v priebehu konania úspešne ukončila 2. a 3. ročník stredoškolského štúdia na Strednej odbornej škole, G. Č.. XX E. T. so zameraním na cestovný ruch a od 1.9.2013 nastúpila do posledného ročníka tejto školy, ktorý je maturitným ročníkom.

Súd predovšetkým zistil, že posledná a jediná úprava rodičovských práv a povinností voči C. Y. bola rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 18.5.2004 č.k. 20C 611/2000-43. Týmto rozsudkom bola v tom čase mal. C. na základe dohody rodičov zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk (t.č. 33,19 EUR) mesačne. V čase tohto súdneho rozhodnutia bol otec mal. C. zamestnaný iba príležitostne brigádnicke, v tomto rozsudku sa príjem otca neuvádza, napriek tomu otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk mesačne. Otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. K. Y., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým v tom čase žil v spoločnej domácnosti. Rovnako sa v tomto rozsudku neuvádza ani príjem matky.

Od času tohto súdneho rozhodnutia sa zmenila situácia na strane otca v tom, že nežije v spoločnej domácnosti s mal. K. Y., a preto rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 4.5.2009 č.k. 5P 59/2008-37 bol mal. K. zverený do osobnej starostlivosti matky a výživné zo strany otca, I. Y. bolo určené sumou 50 EUR mesačne od 1.5.2009. V čase tohto súdneho rozhodnutia žil otec v Českej republike v spoločnej domácnosti so svojou družkou, bol nezamestnaný, avšak príležitostne si zarábala ako autonatierač, kde jeho mesačný zárobok činil 15.000 Kč. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.6.2009.

Matka navrhovateľky vo svojej výpovedi predovšetkým uviedla, že dôvodom, prečo žiada výživné pozadu od 1.9.2009 je skutočnosť, že skôr návrh nepodávala, lebo sa nevedela skontaktovať s otcom maloletej, resp. nepoznala jeho adresu. Otec navrhovateľky nebol zastihnuteľný vôbec, ani vtedy, keď podávala proti nemu trestné oznámenia asi v troch prípadoch od r. 1999 a celé to potom dopadlo tak, že ho nevedeli nájsť. Posledný trestný rozkaz proti odporcovi bol vydaný Okresným súdom Košice I v konaní sp. zn. 3T 66/2012 zo dňa 31.10.2011 a na základe tohto trestného rozkazu bola nakoniec zistená adresa bydliska odporcu. Potom podávala návrh na zvýšenie výživného. Matka predložila uvedený trestný rozkaz, ktorým bol odporca uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c/ Tr. zákona, pretože v Košiciach a inde v dobe od 1.9.2009 doposiaľ si neplní vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére C. Y. a synovi K. Y., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere jedného roka. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.12.2011.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že maloletá navštevuje Súkromnú strednú odbornú školu, takže v súvislosti s nástupom na túto súkromnú školu sa zvýšili výdavky matky spojené s tým, že začiatkom školského roka sa na tejto škole platí 70 EUR jednorázovo a okrem toho sa platí školné vo výške 53 EUR mesačne. Maloletá sa v škole nestravuje, takže dostáva od matky peniaze tak, aby sa mohla prestravovať mimo tejto školy, čo vyjde mesačne aj na 120 EUR. Mesačník MHD jej matka kupuje na 3 mesiace vopred, takže to stojí 25 EUR, oblečenie, obutie mesačne 40 EUR, mobilný telefón 15 EUR, hygienické potreby 25 EUR a mimoškolské záujmy, spoločenské podujatia asi 10 EUR mesačne. Príjem na strane matky predstavuje 272,54 EUR a príjem jej manžela I. O. predstavuje 794,80 EUR mesačne. Matka uviedla, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému B. O., ktorý sa narodil 14.10.2005, ktorý s ňou, C. a jej manželom žije v spoločnej domácnosti. Žijú v 3-izbovom byte, za ktorý platia mesačne 260 EUR. Okrem toho však ešte platí 17 EUR mesačne za dlh, ktorý zostal po jej bývalom manželovi, odporcovi v tomto konaní. S ním už nie je v žiadnom kontakte, otec sa o C. vôbec nezaujíma. Matka predložila súdu listinné dôkazy preukazujúce výdavky na ošatenie maloletej, zmluvu o splátkovom úvere uzavretú so Slovenskou sporiteľňou na sumu 22.000 EUR ako úver na bývanie, ktorý sa mesačne spláca sumou 146,96 EUR, doklad o poistení domácnosti, ako aj svoje životné poistenie, zmluvu o pripojení na poskytovanie služieb Orange Doma uzavretú s Orange Slovensko na jej meno, ako aj výpisy z jej účtu v Slovenskej sporiteľni za obdobie september, október, november 2011, čím matka preukazovala svoje výdavky súvisiace s platením poplatkov, jednak za C., za syna B., nájomné za byt, za telefón, bežné výdavky a podobne. Okrem toho predložila aj ďalší trestný rozkaz, ktorým bol odporca uznaný vinným zo zanedbania povinnej výživy, zo dňa 31.8.2009 č.k. 5T 121/2009-81.

Odporca bola vypočutý cestou dožiadaného Okresného soudu v Chomutově dňa 8.1.2013. Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že na svoju dcéru prispieva mesačne 33 EUR a okrem toho jej posielal mesačne 17 EUR na dlh, ktorý mu vznikol v priebehu 14-tich rokov, keď výživné neplatil. Niekedy bol totiž problém s prácou a nemal z čoho toto výživné platiť. Celkovo teda platí 50 EUR mesačne a podľa neho viac naozaj platiť na svoju dcéru nemôže. Má ešte mal. syna K., voči ktorému je povinný platiť výživné 50 EUR a mal. Veroniku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Býva v byte 3 + 1, kde hradí za nájom a služby 7.300 Kč mesačne. Žije so svojou družkou E. D., nar. 15.4.1983 a mal. E. Y., nar. XX.X.XXXX. Okrem toho s nimi žije aj dcéra družky, nar. 31.1.2002. Jeho družka je nezamestnaná, nedostáva žiadne dávky štátnej sociálnej podpory, ale dostáva vdovský dôchodok vo výške 5.000 Kč. Odporca ďalej uviedol, že si uvedomuje svoj dlh, ktorý mu vznikol na výživnom vo výške 900 EUR a tento sa snaží splácať. Od januára 2010 začal pracovať vo firme X. Q., D..O..M., kde jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 15.000 Kč. Nevlastní žiadny hnutel'ny ani nehnuteľný majetok, on sám dlhy nemá, avšak keď sa prejednávalo oddĺženie jeho družky, zaviazal sa v zmysle uznesenia Krajského súdu v Ústí nad Labem, ktoré súdu predložil, hradiť za svoju družku po dobu 5-tich rokov správkyňi konkurznej podstaty mesačne 4.000 Kč. Okrem toho na základe exekučného príkazu ČSSZ mu bola strhnutá čiastka 5.203 Kč, ako dlh z podnikania, čím preukazoval, že v r. 2009 ešte podnikal, jeho príjmy však boli nulové a v dôsledku toho sa dostal do exekúcie. Preto žiadal, aby súd výživné nezvyšoval, pretože nie je schopný platiť vyššie výživné. Navyiac podľa neho dcéra je už plnoletá a ako mu je to známe, tak snád' i pracuje. Preto podľa neho by malo byť výživné od dátumu nástupu do zamestnania zrušené, o čo zrejme aj požiada.

Následne súd zistil, že odporca podal na tunajšom súde návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti na tunajšom súde a konanie sa vedie pod sp. zn. 17 C 50/2013.

Odporca sa pojednávania súdu, dňa 31.10.2013, kedy bolo vo veci rozhodnuté, nezúčastnil, napriek tomu, že bol súdom riadne a včas predvolaný, predvolanie na známej adrese bydliska si neprevzal v odbernej lehote, preto súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p.

Z predloženého uznesenia Krajského súdu v Ústí nad Labem zo dňa 11.4.2012 čk. KSUL 43 INS 22/2012-B-4 súd zistil, že sa jednalo o schválenie spôsobu oddĺženia dlžníčky E. D. splátkovým kalendárom. Súd prikázal platcovi dohodnutého dôchodku, alebo darcovi podľa bodu V tohto rozhodnutia I. Y. po doručení rozhodnutia o schválení oddĺženia hradiť čiastku 4.000 Kč, insolvenčnej správkyni I.. W.. Y. Y. od 25.5.2012.

Exekučný príkaz na zrážku zo mzdy, alebo inej odmeny v sume 5.203 Kč, ktorú odporca taktiež predložil, je zo dňa 31.10.2011 a bol vydaný v exekučnom konaní Okresnou správou sociálneho zabezpečenia v Chomutove.

Z potvrdenia zamestnávateľa, ktoré predložil odporca od firmy X. Q., D..O..M.. vyplýva, že jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 15.902 Kč.

Navrhovateľka C. Y., ako účastníčka konania vo svojej výpovedi uviedla, že od 1.9.2013 nastúpila do maturitného ročníka strednej školy a v súvislosti s nástupom do tohto posledného ročníka sa opäť zvýšili výdavky na ňu. Začiatkom školského roka zakúpila učebnice angličtiny, z ktorej bude maturovať vzhľadom na to, že študuje cestovný ruch, vynaložila jednorázovo 30 EUR, ale ešte bude musieť ďalšie učebnice dokúpiť. Za výuku na tejto škole naďalej platí 53 EUR mesačne. Ostatné výdavky sú vo výške, ako to uviedla matka. Navrhovateľka ešte skonkretizovala výdavky na stravovanie, pričom sa stravuje prevažne doma, sumou 120 EUR mesačne. Uviedla, že stužkovú slávnosť mať nebude, avšak budú mať posedenie s triednou učiteľkou, na čo sa skladali po 20 EUR mesačne. Táto slávnosť bude 15.11.2013. Okrem toho je potrebné zakúpiť aj oblečenie na túto slávnostnú večeru. Navrhovateľka ďalej uviedla, že svoj vlastný príjem nemá, avšak v mesiacoch júl a august brigádovala a zarobila do 100 EUR za mesiac. Tieto prostriedky používala pre svoje potreby. Uviedla, že so svojim otcom nie je v žiadnom kontakte, podľa jej vedomostí otec takmer žiadne výživné na ňu neplatí a pokiaľ niečo zaplatí, stále platí do rúk jej matky. Matka na ňu stále poberá rodinné prídavky vo výške 22 EUR mesačne.

Navrhovateľka uviedla, že zatiaľ o štúdiu na vysokej škole neuvažuje.

Z výpisu zo živnostenského registra Českej republiky súd zistil, že odporca má živnostenské oprávnenie od 1.7.2009 s predmetom podnikania maliarstvo, lakýrnicstvo a natieračstvo. Odporca vo svojej výpovedi o príjme z tohto podnikania neuviedol nič.

Podľa § 163 ods. 1,2 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 78 ods. 1,2 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa ods. 3 cit. §-u, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti, súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú v spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov u povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd dospel k tomu záveru, že je odôvodnený návrh na zvýšenie výživného pre navrhovateľku od dátumu podania návrhu, nie však za obdobie pred podaním tohto návrhu tak, ako to požadovala matka navrhovateľky, t.j. od 1.9.2009 do budúca. Súd výživné za obdobie predchádzajúce dátumu podania návrhu môže priznať iba za celkom výnimočných podmienok a takéto v konaní preukázané neboli. Skutočnosť, že matka nepoznala adresu bydliska alebo pobytu odporcu, nie je dôvodom, pre ktorý by návrh na zvýšenie výživného nemohla podávať. Preto súd priznal zvýšenie výživného od 25.1.2012, t.j. od dátumu podania návrhu na súd.

Pri posudzovaní zmenených pomerov treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je taká zmena okolností za ktorých bolo doteraz výživné určené, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Nemôže sa jednať o obyčajnú zmenu pomerov na strane účastníkov konania, ale o kvalifikovanú, podstatnú zmenu pomerov. Podľa zaužívanej súdnej praxe u mal. dieťaťa sa takáto zmena pomerov predpokladá uplynutím troch rokov, prípadne začatím plnenia školskej dochádzky, prechodom medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmenou zdravotného stavu a pod. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu pomerov. Pre zistenie podstatnej zmeny pomerov súd postupuje stále porovnávaním stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia so stavom súčasným.

V prejednávacom prípade takáto podstatná zmena pomerov nastala práve na strane navrhovateľky, ktorá oproti stavu v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, keď navštevovala základnú školu a mala 10 rokov, v súčasnosti, resp. v priebehu konania navštevuje strednú odbornú školu a v priebehu

konania dovŕšila plnoletosť. Preto podľa zváženia súdu je jednoznačné, že potreby takéhoto dieťaťa sa podstatne zvýšili, pričom matka, s ktorou navrhovateľka stále žije v spoločnej domácnosti časť svojej vyživovacej povinnosti plní vo forme osobnej starostlivosti o navrhovateľku. Je jednoznačné, že je to práve matka, ktorá plní svoju vyživovaciu povinnosť aj vo forme finančnej, pretože otec výživné platí veľmi sporadicky, takmer nie, a preto v takomto prípade všetky potreby maloletej uspokojuje iba matka. Matkin príjem predstavuje 272,15 EUR mesačne.

Po preskúmaní pomerov na strane odporcu- otca, súd dospel k tomu záveru, že aj na jeho strane došlo k zmene pomerov spočívajúcej v tom, že mu pribudla vyživovacia povinnosť voči mal. dcére Veronike, s ktorou však žije v spoločnej domácnosti, a preto náklady na ňu zdieľa spolu s jej matkou, svojou družkou E. D.. Oproti stavu v čase predchádzajúcej úpravy výživného, kedy otec žil iba z príležitostného príjmu, v súčasnosti má otec zamestnanie, pravidelnú mesačnú mzdu a je možné, že má príjem aj zo živnosti, aj keď táto skutočnosť v konaní preukázaná nebola. Pre úpravu výživného však podľa zváženia súdu postačoval zistený príjem otca vo výške 15.902 Kč (527,85 EUR) mesačne. Z tohto príjmu otca súd mohol zohľadniť iba nevyhnutné výdavky spočívajúce v platení výživného pre mal. K. Y., príspevky otca do spoločnej domácnosti a platenie polovičného podielu na bývaní so svojou družkou, avšak na druhej strane súd nemohol zohľadniť tie výdavky, ktoré vznikli otcovi prevzatím dlhu družky, v rámci jej oddĺžovacieho konania, ani celé výdavky na bývanie, na ktorých sa musí podieľať aj družka otca, ktorá má svoj príjem. Pokiaľ sa odporca zaviazal platiť mesačne 4.000 Kč (154,21 EUR) na oddĺženie svojej družky, tieto výdavky nemajú prednosť pred výživným, a preto súd na ne prihliadnuť nemohol. Týmto záväzkom otec prevzal na seba neprimerané finančné zaťaženie, napriek tomu, že vedel o tom, že neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom na Slovensku, teda ani voči navrhovateľke a že je trestne stíhaný.

Zákon o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť (§ 62 ods. 1 a ods. 5 Zákona o rodine) a upravuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Cieľom ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a príspeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb.

Preto súd dospel k tomu záveru, že odporca je schopný zo svojho príjmu platiť navrhovateľke zvýšené výživné, a to za obdobie od podania návrhu, t.j. od 25.1.2012 do dátumu, kedy navrhovateľka nastúpila do posledného ročníka strednej školy sumou 70 EUR mesačne a vzhľadom na to, že nástupom navrhovateľky do posledného ročníka stredoškolského štúdia sa opätovne zvýšili jej výdavky, sumou 80 EUR mesačne. Súd považuje túto čiastku za primeranú aj s ohľadom na to, že otec bol zaviazaný platiť na výživu mladšieho syna, mal. K., nar. 25.10. 2001 sumu 50 EUR mesačne, a vzhľadom na vekový rozdiel medzi týmito dvomi deťmi bolo potrebné výživné pre navrhovateľku zvýšiť primerane aj tejto skutočnosti tak, aby bolo primerané jej odôvodneným potrebám a na druhej strane aj zárobkovým možnostiam povinného rodiča.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol ako právne neodôvodnený.

Z dôvodu zvýšenia výživného zo sumy 33,19 EUR vzniklo odporcovi za obdobie od 25.1.2012 do 31.8.2013 dlžné výživné v sume 36,81 EUR mesačne, t.j. za 19 mesiacov $\times 36,81 = 699,39$ EUR a za 7 dní v mesiaci január 2012 $(36,81:31 \times 7)$ v sume 8,31 EUR a za obdobie od 1.9.2013 do 31.10.2013 v sume 46,81 mesačne, t.j. za 2 mesiace $\times 46,81 = 93,62$ EUR, spolu dlžné výživné: 801,32 EUR. Toto dlžné výživné je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v lehote určenej vo výroku rozsudku súdu.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka, ktorá v priebehu konania dňa 11.7.2012 dovŕšila plnoletosť bola zastúpená advokátkou, vznikli jej trovy konania spočívajúce v trovách tohto právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (procesné podanie - vyjadrenie z 11.7.2013 a zastupovanie na pojednávaní dňa 31.10.2013). Za úkon: prevzatie zastúpenia a príprava jej odmena neprislúcha, pretože tento úkon bol vykonaný pri prevzatí zastúpenia, kedy bola maloletá zastúpená svojou matkou a dvakrát takýto úkon v

jednom konaní priznať nemožno. Ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí v súlade s § 10 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov súčtom hodnôt týchto plnení, ak ide o plnenie na čas dlhší ako 5 rokov, alebo o plnenie na neurčitý čas, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia. Za obdobie od 25.1.2012 do 31.8.2013 je výška tejto tarifnej hodnoty 699,39 EUR a odmena podľa § 10 ods. 1 za úkon právnej služby z 11.7.2013 predstavuje 51,45 EUR a od 1.9.2013 je tarifnou hodnotou suma 46,81 x 12 x 5, t.j. z 2.808,60 EUR, takže za úkon dňa 31.10.2013 odmena predstavuje 69,72 EUR.

V súlade s § 16 ods. 3 cit. vyhl. prislúcha právnej zástupkyni navrhovateľky aj paušálna náhrada 2x 7,81 EUR v r. 2013, spolu trovy právneho zastúpenia takto predstavujú 136,79 EUR.

Súd o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 3 O.s.p. vzhľadom na to, že rozhodnutie vo veci záviselo od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p.:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.